

Generaler end at finde dygtige Oberster, og det er atter vanskeligere at finde dygtige Oberster end at finde dygtige Capitainer; det ligger i Sagens Natur; Vanskeligheden stiger med Graden; men netop derfor bør vi heller ikke formindske den Opmuntring, der kan gives for en Mand til at stræbe hen til højere Poster. De Mænd, vi maae betroe vore Sønners Liv, bør vi ikke omtale som Mænd, der neppe ville være istand til at røgte deres Kald, og vi bør ikke behandle dem med en for vidt drevne Sparommelighed, — det er, som det ærede Medlem bemærkede, en fordærlig Deconomi. Forslaget Nr. 25, som er en Redactionsforandring, tiltræder jeg. Jeg tiltræder ogsaa Forslaget Nr. 26, som gaaer ud paa, at hvad der er betegnet i § 17 som Lønningstillæg, skal for Fremtiden betegnes som Bestillingstillæg. Jeg kan fuldstændig gaae ind paa denne Anstuelse, at slige Tillæg ikke for Fremtiden maae give Pensionberettigelse. Jeg vil heller ikke modsætte mig de Forandringer, som ville blive indførte i Paragraphen ved Forslaget Nr. 27, der gaaer ud paa, at Officerer af Generalstaben ikke faae Tillæg, undtagen naar de ere Adjutanter; jeg troer at burde gjøre dette for at tilveiebringe Besparelser. — Naar der ikke foreligger bestemte stærke Argumenter for saadanne Tillæg, troer jeg ikke at burde modsætte mig, at de bortfalde. Det er jo gjenemgaaende i denne Lønningsslov, at Tillægene ere søgte aflastede, hvor der ikke forelaa særdeles Grunde for at bibeholde dem. Forslaget under Nr. 28, som gaaer ud paa, at Paragraphen skal udgaae, maa jeg paa det Bestemteste modsætte mig. Forslaget under Nr. 29, som gaaer ud paa, at Orlovspengene ikke skulle voxe efter 2 Aars Tjeneste for Secondlieutenanter, troer jeg ogsaa at kunne tiltræde. Forslaget under Nr. 30 maa jeg modsætte mig. Jeg troer ikke her at burde gaae ind paa en detailleret Udvikling af, hvad enhver Klasse af Befalingsmænd bør tillægges i Lønning. Der foreligger jo i den Henseende en lang Erfaring; vi have, som bemærket, en Parallel i Flaaden, og vi have en Parallel i Statens øvrige Embedsclasser. Jeg troer derfor at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Thorab; Efter det smukke og varme Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) angaaende Lønningen af de lavere stillede Grader af Officerclassen, vilde jeg ikke have fundet nogen Opfordring til at tage Ordet, dersom den høitærede Minister ikke var gaaet ind paa Forslaget under Nr. 17. Det kan ikke nægtes, at det forundrede mig, at den høitærede Minister gjorde dette. Jeg forstaaer jo nok een af de Grunde, han ansøgte, at en bethdelig Forfremmelse forestod, og at han derfor meente, at de nuværende Premierlieutenanter ikke kunde komme til at lide under denne Bestemmelse. Men der er et Hensyn, som jeg vil tillade mig at fremhæve, og som jeg troer har en væsentlig Betydning for dette Spørgsmaals Afgjørelse, og det er det, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds gjorde opmærksom paa, hvad jeg af Erfaring veed, og hvad jeg troer, at Mange af denne Forsamling kunne bevidne, at Premierlieutenantsclassen er henviist til at have privat Erhverv ved Siden af deres militaire Virksomhed, og dette har een, som jeg troer, uheldig Virkning paa deres Tjeneste. Naar en Mand er sysselsat med sit private Erhverv for at ernære sin Familie, drages hans Tanter jo let bort fra det Embede, som han med sin hele ubeelte Opmærksomhed, navnlig paa visse Tider af Aaret, naar Recruterne komme ind, i Exerceertiden eller ved slige Leiligheder, burde have sin hele Landskraft anspændt paa. Han faaer let en vis Overanstrengelse, en vis Slaphed under Udøvelsen af sit egentlige Hverv, og jeg troer, at Meget af det, som i de foregaaende Forhandlinger er blevet frembraget som Styggesiderne ved det militaire Liv, navnlig fra Fælleben eller Exerceerpladsen, slet ikke vilde komme frem, dersom Premierlieutenanterne vare saaledes aflagte, at de med deres hele Energi og hele det Alvor, som dog denne ældre Deel af Lieutenantsclassen er i Besiddelse af, kunde hestige sig til det Arbejde, som egentlig ligger dem nærmest for. Men det er det Beklagelige, at naar en Premierlieutenant har sysselsat sig med sit private Erhverv, møder han let sløvet deraf paa Exerceerpladsen eller overlader maastee